

Samtidig indeholdt lovforslaget en *bekyttelse* for de handlende *mod en urimelig lang arbejdstid* ved at lægge loft over den tilladte samlede ugentlige arbejdstid, som var foreslået fastsat til 55 timer ugentligt, hvilket svarer til de handlendes sædvanlige ugentlige åbningstimer og er 13 timer mindre end tilladt efter den gældende lukkelov.

For at forhindre omgåelse ved aftaler (brancheaftaler) indeholdt lovforslaget endvidere en bestemmelse om, at alle *aftaler om åbningstidernes fastlæggelse* skulle være uforbindende.

Ved 1. behandling pegede *handelsministeren* på, at lovforslaget ved 1. behandlingen i 1966 var blevet *afvist* af samtlige øvrige partier. Han kunne for sit vedkommende tilslutte sig de begrundelser for en afvisning, som var blevet fremsat af den daværende handelsminister og de forskellige ordførere. Lovforslaget indeholdt efter hans opfattelse *ikke* nogen *hensigtsmæssig løsning af lukkelovsproblemet*, hverken ud fra forbrugernes, butiksindehavernes eller butikspersonalets synspunkt. Det ville give anledning til en meget betydelig administration, og man måtte på forhånd nære alvorlig tvivl, om bestemmelserne ville blive overholdt i praksis.

Ministeren kom derefter ind på den diskussion der havde været i befolkningen om at tage lukkelovsspørgsmålet op til drøftelse. Efter ministerens opfattelse ville det imidlertid ikke være rigtigt umiddelbart at nedsætte en ny lukkelovskommission, idet det måtte være rigtigt først at *søge tilvejebragt et objektive materiale for et eventuelt kommissionsarbejde*.

Ministeren henviste i forbindelse hermed til, at det bl. a. var uklart, i hvilken retning forbrugernes ønsker om en mere smidig lukkelov gik. F. eks. kunne det jo meget vel tænkes, at forbrugerne ville være tilfredse med en længere åbningstid en enkelt aften om ugen. Tillige kunne det være interessant at få nærmere oplyst, hvorvidt alle medlemmer stod bag den afvisende holdning over for en ændring i lukkeloven, som ledelserne af funktionærernes og butiksindehavernes organisationer havde indtaget. Endelig ville det være af betydning at få fastslået, hvorvidt en liberalisering af lukkeloven ville virke varefordyrende eller have den modsatte virkning.

Ministeren sluttede sit indlæg således:

„Jeg tror, vi må erkende, at vi i virkeligheden står meget usikkert over for alle disse spørgsmål, og derfor har vi da også under overvejelse i handelsministeriet at bede en uvildig, en neutral institution, f. eks. en handelshøjskole, om at påtage sig at søge alle herhenhørende spørgsmål nærmere udredet og belyst. Når et sådant materiale foreligger, tror jeg, at der er skabt et grundlag for en saglig og fordomsfri kommissionsundersøgelse, hvis materialet viser, at der i befolkningen er et ønske om ændring af principperne og ikke blot